

som disse Officerer kunne have ud af Statskassen hvert Aar, naar de udøve deres Tjeneste. Jeg skal ikke udbrede mig i Gisninger om, hvad der kan have været Anledningen til, at noget saadant ikke er sket. Jeg vil kun sige, at jeg mener, man har Ret til at bebrejde den højtærede Minister, at han ikke har gjort disse Oplysninger saa fyldestgørende, som de i Virkeligheden burde være. Det har været min Opgave med disse faa Ord, jeg vilde sige her i Dag, at henlede Opmærksomheden derpaa, saa at det høje Tings Medlemmer kunne vide, hvordan disse yngre Officerer i Marinen i Virkeligheden sidde i det.

**Rørdam:** Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet i denne Sag, men efter at der nu er kommet Forhandling i Stand om Enkeltheder i dette Forslag, ønsker jeg ogsaa at gøre nogle Bemærkninger. Jeg ved ikke, om de Udtalelser, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) fremkom med, at der kun kunde rejses politiske, men ikke saglige Indvendinger mod disse Lovforslag, ogsaa gjaldt dette, eller om de kun gjaldt det forrige Lovforslag angaaende Tillæg til Landofficerernes Løn; jeg gaar imidlertid ud fra, at de gjaldt begge Lovforslag. Jeg siger dette, ikke fordi jeg i og for sig ønsker meget at komme i en Diskussion med det ærede Medlem for Løvel, thi den er haabeløs. For ca. 14 Dage siden havde jeg den Ære at bevise det ærede Medlem for Løvel, at Underofficersloven var forelagt i et Aar, før Forsvarskommissionen blev nedsat, og at Underofficersloven blev vedtagen, inden Forsvarskommissionen traadte sammen; ikke destomindre hører jeg det ærede Medlem for Løvel staa op her og sige til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at han ikke husker, om Underofficerslønningsloven blev forelagt eller vedtagen, før Forsvarskommissionen nedattes. Det forekommer mig, at det er højst mærkeligt, naar man er Formand for et stort Parti, at man da er uvidende om et saadant Spørgsmaal, som naar Underofficersloven blev vedtagen. Der er ogsaa andre Grunde, som gøre, at jeg ikke føler mig ret meget fristet til at diskutere med det ærede Medlem for Løvel, men jeg vil dog sige,

at naar det ærede Medlem har udtalt, at der kun kan gøres politiske, men ikke saglige Indvendinger mod dette Forslag, da ønsker jeg dog at gøre baade nogle politiske og saglige Indvendinger.

Jeg skal fatte mig meget kort med Hensyn til de politiske Indvendinger. Det forekommer mig at være meget uklogt af den højtærede Forsvarsminister at fremsætte dette Forslag paa dette Tidspunkt, jeg tror i Virkeligheden, han har gjort Officersstanden en daarlig Tjeneste dermed, jeg tror i Virkeligheden, at han har skabt en Animositet mod en Forbedring af Officersstandens Kaar, som det vil være ham ret vanskeligt senere at komme ud over. Jeg for mit Vedkommende deler ganske den samme Opfattelse, som blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at jeg vil være med til at give en Lønningsforbedring til alle Statsfunktionærer, hvad enten de gaa med islandske Uldtrøjer eller med Guldsnøre paa Ærmerne, hvis der er Grund til en saadan Lønningsforbedring; jeg vil give den der, hvor der er Grund til det. Jeg for mit Vedkommende ser imidlertid saaledes paa det, som jeg senere skal komme tilbage til, at der kunde være fuldt saa megen Grund maaske til at give en Lønningsforbedring for enkelte, som ikke ere tagne med i dette Forslag, baade nedadtil og opadtil, fremfor den Lønningsforbedring, som her er foreslaaet. Jeg tror f. Eks., at naar man endelig vil tale særlig om Officersstanden, at de yngste Kaptajner i og for sig kunde trænge fuldt saa meget til en Lønningsforbedring som de yngste Løjtnanter. De naa tidt først at blive Kaptajner i en sen Alder, naar de maaske ere gifte og have Børn, medens adskillige af Løjtnanterne ikke i den Grad trænge til Lønningsforbedring.

I det hele tror jeg, at det Princip, som ligger til Grund for Lovforslaget, er fuldstændig forkert. Det forekommer mig, at naar man vil give en Lønningsforbedring, skulde man gaa den Vej at give den efter den Tid, vedkommende havde tjent, uanset hvilken Klasse han stod i, altsaa som et Alderstillæg. Det er jo en ren Tilfældighed, hvad den højtærede Forsvarsminister sikkert ved, naar en Mand bliver Premierløjtnant, naar han avancerer, hvor